

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **D.B.**, bytem ■■■, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) Ing. I.P. a 2) Ing. M.P.**, oba bytem ■■■, zastoupených Mgr. Ivetou Čaňkovou, advokátkou se sídlem Dolní náměstí 679/5, Jablonec nad Nisou, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2015, č. j. KULK 22051/2015,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 23. 3. 2015, č. j. KULK 22051/2015, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“ či „správní orgán prvního stupně“) ze dne 20. 10. 2014, č. j. 82054/2014, kterým bylo podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), vydáno povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových z nové čistírny odpadních vod na p. p. č. ■■■, ■■■ a ■■■, v k. ú. ■■■ a podle § 15 vodního zákona a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), vydáno stavební povolení k provedení stavby „Jablonec nad Nisou - ČOV pro novostavbu RD na p. p. č. ■■■, ul. ■■■ k. ú. ■■■“. Rozhodnutí bylo vydáno k žádosti osob na řízení zúčastněných Ing. I. P. a

Ing. M. P.

Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány obou stupňů nesprávně zjistily skutkový stav a napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že odpadní vody z předmětné ČOV by měly být vypouštěny do bezejmenné vodoteče, která se nachází na pozemku žalobce p. č. ■■■■, k. ú. ■■■■. Toto své tvrzení žalobce ve správním řízení doložil polohovým zaměřením občasné vodoteče ze dne 18. 11. 2014. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na vyjádření osob na řízení zúčastněných ze dne 11. 12. 2014, dle kterého měl žalobce údajně změnit tok předmětné vodoteče, a to v době po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Dle žalobce se jedná se o ničím nepodložené tvrzení osob na řízení zúčastněných, z něhož nelze učinit závěr o skutkovém stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce poukazoval na přípis ze dne 6. 10. 2014 označený jako „připomínky“, ze kterého vyplývá, že na umístění vodoteče na jeho pozemku upozorňoval již před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Žalobce odmítá, že by došlo k jakékoliv změně v toku vodoteče, i to, že by se na změně v toku vodoteče podílel. Žalobce má za to, že v rámci správního řízení prokázal, že vodoteč se nachází na jeho pozemku a výslovně uvedl, že s vypouštěním odpadních vod do této vodoteče nesouhlasí. Žalobce se dovolává § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), dle kterého soud při přezkoumávání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který existoval v době vydání napadeného rozhodnutí.

K podané žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který konstatoval, že tvrzení žalobce se nezakládá na pravdě. Fotodokumentace výkopových prací ze dne 20. 11. 2014 na datovém CD i zaměření osy vodoteče promítnuté do katastrální mapy ze dne 17. 5. 2014 založené ve spise prokazují, že žalobce vykopal obchvat a zaházal původní koryto potoka tak, aby koryto odpovídalo jím předloženému vyměření. Manipulaci s tokem oznámily osoby na řízení zúčastněné v přítomnosti žalobce a jeho pracovníka, který výkopové práce prováděl, Policii České republiky, která na místě provedla šetření, a předala spis správnímu odboru Magistrátu města Jablonec nad Nisou. Na základě uvedených skutečností žalovaný navrhuje žalobu zamítnout.

Osoby na řízení zúčastněné k věci uvedly, že vyústění odvodů přečištěných odpadních vod z čističky je dle projektu a dle rozhodnutí vodoprávního úřadu povoleno do vodoteče na jejich pozemku. Žalobce však po vydání prvostupňového rozhodnutí dne 20. 11. 2014 provedl bez souhlasu osob na řízení zúčastněných za pomoci další osoby zemní práce spočívající ve vyhloubení nového koryta vodoteče na svém pozemku, převedení vodoteče na svůj pozemek a následné zasypání původního koryta vodoteče na pozemku osob na řízení zúčastněných. Osoby na řízení zúčastněné zdůraznily, že o vedení koryta vodoteče na pozemku osob na řízení zúčastněných existuje geometrické zaměření a o protiprávním zásahu žalobce do jejich pozemku byla pořízena fotodokumentace. Navrhovaly, aby žaloba byla zamítnuta a žalobci bylo uloženo nahradit jim náklady řízení.

V reakci na vyjádření osob na řízení zúčastněných žalobce navrhl, aby byl v řízení proveden důkaz spisem Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního, oddělení přestupků, č. j. 827/2014, kterým byl projednán jeho údajný přestupek prošetřovaný Policií České republiky na poli ochrany vodního toku. Žalobce zdůrazňuje zejména rozhodnutí o odložení věci pro nedostatek důkazů. Žalobce uvedl, že jako vlastník pozemku, na kterém je

umístěno koryto vodního toku, je povinen takové koryto čistit a dohlédnout na volný průchod vodního toku. Tuto svou povinnost plnil společně se svým pracovníkem dne 20. 11. 2014.

Ze správního spisu, který si soud od žalovaného vyžádal, vyplývají následující pro věc rozhodné skutečnosti:

Rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 20. 10. 2014, č. j. 82054/2014, bylo podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona vydáno povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových z nové čistírny odpadních vod na p. p. č. ■■■, ■■■ a ■■■, v k. ú. ■■■ a podle § 15 vodního zákona a § 115 stavebního zákona, vydáno stavební povolení k provedení stavby „Jablonec nad Nisou - ČOV pro novostavbu RD na p. p. č. ■■■, ul. ■■■ k. ú. Jablonecké ■■■“. Rozhodnutí bylo vydáno k žádosti osob na řízení zúčastněných Ing. ■■■ a Ing. ■■■. K připomínce žalobce ze dne 6. 10. 2014, ve kterých žalobce namítal, že se bezejmenná vodoteč nachází na jeho pozemku p. č. ■■■ a on se zaústěním odpadních vod do této vodoteče nesouhlasí, správní orgán prvního stupně uvedl, že je žalobce uplatnil po uplynutí stanovené desetidenní lhůty. Dále odkázal na projektovou dokumentaci z března 2014 a její dodatek č. 1 z května 2014, který stavebníci nechali dopracovat na základě skutečného zaměření průběhu bezejmenné vodoteče, z něhož vyplývá, že vyústění odpadní kanalizace z ČOV bude umístěno na p. p. č. ■■■ v k. ú. ■■■, a to v nejvzdálenějším bodě od hranice sousedního pozemku p. č. ■■■ v k. ú. ■■■. Dle správního orgánu prvního stupně tak pozemek p. č. ■■■ v k. ú. Nová Ves nebude stavbou dotčen.

Proti rozhodnutí vodoprávního úřadu se žalobce odvolal. V odvolání namítal, že bezejmenná vodoteč, která je v rozhodnutí vodoprávního úřadu označena, se nachází zcela na jeho pozemku p. č. ■■■ v k. ú. ■■■. Své tvrzení dokládal polohovým zaměřením občasně vodoteče ze dne 18. 11. 2014. K odvolání dále přiložil písemně podané připomínky ze dne 6. 10. 2014.

Napadeným rozhodnutím žalovaný žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. K námitce, že bezejmenná vodoteč, do které má být realizováno vypouštění odpadních vod z rodinného domu stavebníků, se zcela nachází na pozemku ve vlastnictví žalobce, žalovaný odkázal na vyjádření stavebníků (osob na řízení zúčastněných) k odvolání, ze kterého vyplývá, že žalobce po vydání napadeného rozhodnutí zaházel původní koryto potoka tak, aby odpovídalo jím předloženému vyměření ze dne 18. 11. 2014, tedy aby se koryto vodního toku nacházelo na jeho pozemku. Žalovaný zdůraznil, že změnu koryta vodoteče a vyměření žalobce pořídil až po vydání napadeného rozhodnutí. V době vydání prvostupňového rozhodnutí se vodoteč na pozemku žalobce nenacházela, dokonce podle dodatku k projektové dokumentaci zpracované v květnu 2014 projektantem Ing. ■■■, autorizovaným inženýrem pro vodohospodářské stavby, došlo k úpravě vyústění objektu tak, aby jeho umístění bylo v místě nejvzdálenějším od hranice sousedního pozemku, tj. pozemku žalobce. Současně nechaly osoby na řízení zúčastněné zaměřit skutečný průběh bezejmenné vodoteče, aby trasa a vyústění kanalizační přípojky byly přizpůsobeny požadavku žalobce. Jestliže se tedy po vydání napadeného rozhodnutí dle vyjádření stavebníků (osob na řízení zúčastněných) změnila skutkové okolnosti, z nichž původní rozhodnutí vycházelo, nemůže z těchto důvodů žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušit nebo změnit.

Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal

v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Žaloba je důvodná. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ svého rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění a důvody, o které se rozhodnutí opírá, nejsou dostatečné. Žalovaný v daném případě vychází při hodnocení skutkového stavu z listin předložených stavebníky (osobami na řízení zúčastněnými) v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně, zároveň však připouští, že se skutkový stav před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí změnil. Tvrdí však, že k této změně nemůže přihlídnout, neboť k ní došlo nezákonným jednáním žalobce po vydání napadeného rozhodnutí. Pro toto tvrzení však nejsou ve spise založeny dostatečné důkazy. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vychází primárně z tvrzení stavebníků (osob na řízení zúčastněných) ve vyjádření k podanému odvolání, aniž by se pokusil toto tvrzení jakkoliv ověřit. Zdejší soud má za to, že žalobce předložením geodetického zaměření bezejmenné vodoteče ze dne 18. 11. 2014 vyhotovené J. K. úspěšně zpochybnil skutkový stav, o nějž se rozhodnutí správních orgánů opírají. Již před vydáním prvostupňového rozhodnutí žalobce navíc polohu vodoteče rozporoval (viz. připomínky žalobce ze dne 6. 10. 2014). Bylo proto na žalovaném, aby doplnil dokazování a skutkový stav věci postavil najisto. Za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, např. stavebníky (osobami na řízení zúčastněnými) předložené datové CD, výslech J. K., který geodetické zaměření vodoteče ze dne 18. 11. 2014 vyhotovil, vyjádření správce vodního toku apod. Nic z toho však žalovaný jako důkaz neprovedl. Žalovaný také nemůže argumentovat tím, že ke změně skutkového stavu, ke které došlo po vydání prvostupňového rozhodnutí, nemůže přihlídnout. Důsledkem takového přístupu je vydání rozhodnutí, které nelze vykonat. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně počítá se zaústěním vodoteče na pozemku osob na řízení zúčastněných. Pokud však žalovaný připouští, že se tato vodoteč na uvedeném pozemku již nenachází, nemůže prvostupňové rozhodnutí bez dalšího potvrdit.

Protože se žalovaný s rozpory v dosud soustředěných důkazech dostatečně nevypořádal, dospěl zdejší soud k závěru, že dosavadní řízení trpí takovými vadami, pro které je namístě napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 b) soudního řádu správního]. Vzhledem k vyslovenému právnímu názoru soudu, jímž je žalovaný dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán, musí žalovaný vytýkané vady v dalším řízení odstranit.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalobce, soud mu proto proti žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil. Za tyto náklady je nutno považovat uhrazený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč.

Soud zároveň v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. vyslovil, že osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil;

případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 14. července 2016

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu